

[Rytter.]

forslag var, at Loven bliver et Baand paa den gode Presse, den hæderlige Presse, for den vil ikke udsætte sig for Sagsanlæg, medens den derimod bliver en Reklame for den daarlige Presse, for den vil selvfølgelig gerne have Sagsanlæg; det giver Røre i Vandene, det giver mange Abonnenter, at man i en saadan Sag bliver draget frem. Den Bestemmelse, vi har faaet om Berigtigelser og Berigtigelsesnævn, har ikke saa meget at sige over for den hæderlige Del af Pressen, for den vil optage Berigtigelserne alligevel, men den har noget at sige over for den mindre hæderlige Del af Pressen, for den vil ikke sætte Pris paa, at der kommer en kort og klar Berigtigelse af noget, den har skrevet. Men her er det lige det omvendte; her bliver det den hæderlige Del af Pressen, der vil føle et Baand lagt paa sig, medens den daarlige Del vil opfatte det som et godt Nummer til at faa flere Abonnenter. Derfor synes jeg, vi maa være meget forsigtige her.

Og det ogsaa af en anden Grund, som jeg fremhævede, men som den højtærede Minister ikke kom særlig meget ind paa. Det er denne, at Bestemmelsen rammer Handlinger, som rent objektivt er i Orden. Det er ikke, hvad der staar i Meddelelsen, men de rent subjektive Betingelser, der gør den strafbar. Det vil med andre Ord sige, at den politiske Minister eller hans underordnede, hvis de vil have at vide, om den kan straffes eller ikke, maa rejse Sag. Der er ingen Vej udenom, for det objektive er i Orden, det er en sand Meddelelse, men Spørgsmaalet er, om den ikke kan rammes alligevel, og for at faa det konstateret maa man anlægge Sag. Det vil blive til Sagsanlæg, som vi ikke kan have her i Landet. Derfor advarer jeg meget stærkt imod denne Bestemmelse.

Den højtærede Minister henviste til, at i Norge og i Sverige har man den Slags Regler. Jeg er ikke Diktator inden for Venstre, ikke Fører inden for Venstre, saaledes som den højtærede Minister er det paa visse Omraader inden for Socialdemokratiet. Men jeg kan i alt Fald for mit eget Vedkommende tilsige den højtærede Minister Støtte til at gennemføre de Regler, der gælder i Norge og i Sverige, hvis den højtærede Minister saa ogsaa vil indføre de Kauteler, man dør

har. Hvad er det for Kauteler? Og hvorfor kan man have saadanne Regler dør, men ikke her? Det er disse, at i Norge er der en selvstændig, af Regeringen uafhængig Anklagemyndighed i Modsætning til, hvad Tilfældet er her. Vil den højtærede Minister tage den Konsekvens? Naar det ikke er den politiske Minister, der har Ansvaret, men den af Ministeriet uafhængige Anklagemyndighed, saa bliver Forholdet et helt andet. Heraf ser den højtærede Minister, hvor farligt det er at nævne, at i Norge er der saadanne Regler. Ja, det er der, men man har Kauteler derimod. Den første Rigsadvokat i Norge, hvis Afhandling baade den højtærede Justitsminister og jeg paa visse Punkter har læst med stor Glæde i sin Tid, Getz, udtaler netop, at paa disse Omraader er en uafhængig Anklagemyndighed deroppe en Nødvendighed, og han har gennemført dette Princip, og det gælder den Dag i Dag i Norge. Vil den højtærede Minister, naar han paaberaaber sig Norge, ogsaa tage denne Konsekvens? Den højtærede Minister ved, at Spørgsmaalet om Anklagemyndighedens Uafhængighed er kommet stærkt frem herhjemme i Nutiden, man har endogsaa i visse Blade udtalt, at det Princip burde optages i Grundloven. Jeg er en Modstander af, at et saadant Princip optages i Grundloven, jeg synes ikke, det hører hjemme dør, det er et Spørgsmaal, der maa ordnes ved almindelig Lov. Jeg kan tilføje, at jeg hidtil ogsaa har næret den Anskuelse, at det var rart, at i Rigsdagen sad den Mand, som var ansvarlig for Administrationen paa dette Omraade. Men naar der hæver sig flere og flere Røster for at faa en uafhængig Anklagemyndighed, er det, fordi man har ment, at Ministeren maaske greb for meget ind paa forskellige Omraader. Den højtærede Minister ser altsaa, hvor farligt det er at paaberaabe sig Tilstanden i Norge, hvis man gør sig klart, hvilke andre Regler man dør har, som fuldstændig forandrer Forholdet.

Noget lignende gælder Sverige, som den højtærede Minister ogsaa paaberaabte sig med stor Kraft, og for saa vidt med Rette; den højtærede Minister oplæste oven i Købet de paagældende Bestemmelser. Ja, det er rigtigt, de er strenge. Men i Sverige kan man forlange fremlagt de Akter, som er kommet frem for Justitsdepartementet eller andre Departementer, dem kan man